

O življenju, smrti in ljubezni. Več o izviru Andritz

15. november 1840, nedelja, od 1/2 10.00 do 1/4 13.00

13. novembra 1840 popoldne so se J. L., Andr. in Ans. H. odpravili k izviru [Andritz](#) in tam ostali pol ure ter uživali v miru in čistosti izvira.

Izvir Andritz

- 1 To, kar ti je povedala devica, vidna samo tebi, kot Moja služabnica, ko si jo na mostu vprašal, ali bi ti še kaj sporočila o izviru, lahko služi tukaj kot dober uvod. In sicer: "Samo Eden je in samo ta lahko govori. In ko ta Eden spregovori, vsa narava spoštljivo molči, saj ne razume besede nobenega bitja, razen besede tega Enega."
- 2 Glej, to je dokaj dober in primeren uvod, kajti nič neživega ne more govoriti jezika in na kakršen koli način odgovoriti; toda samo Jaz, ki sem Življenje samo in torej vseskozi, lahko oživim, kar hočem in kar gledam, in lahko dam samemu kamnu oči in ušesa, usta in znan jezik, da govori jezik, ki je razumljiv tako meni kot tistemu, ki mu hočem dati razumevanje.
- 3 Ker pa za žive ni ničesar mrtvega, kot je bilo že enkrat omenjeno, tudi zame kot najbolj živega ne more biti ničesar mrtvega in zato tudi ničesar, kar ne bi moglo govoriti. Kajti pred Mojim obličjem mora celo pepel sežganega telesa vstati in Mi odgovoriti na vsa vprašanja. Kajti ali je v vsej neskončnosti kaj takega, kar ne bi bilo od Mene?
- 4 Jaz pa sem bil, kot že rečeno, od vekomaj Življenje samo in to bom tudi večno. Toda kako bi lahko nekaj mrtvega prišlo iz življenja? Tudi če je stvar pred tvojimi očmi brez življenja, pred Mojimi očmi ni brez življenja! In tudi če ste zaradi greha postali mrtvi sami v sebi, niste postali mrtvi v Mojih očeh. Prvo je mogoče, drugo pa je popolnoma nemogoče.
- 5 Toda da bi to natančno razumeli kot predpogoj za naslednjo razpravo, je potrebno, da dobite natančnejšo razlago o smrti in o življenju samem
- 6 Vse, kar je prišlo iz Mene, je izšlo živo. Ker pa je Moje življenje v sebi Ljubezen in Modrost v največjem redu, mora tudi vse ostati v tem redu, v katerem in iz katerega je nujno izšlo iz Mene. Kajti kar ni bilo, se ni moglo pojaviti samo od sebe, ampak sem to moral najprej Jaz ustvariti, nato pa se je kot ustvarjeno bitje lahko pojavilo iz Mene le z močjo Mojega reda v skladu z Mojo voljo.
- 7 Ko pa so bitja izstopila, so morala biti opremljena s sposobnostjo svobodnega gibanja v skladu z Mojim ukazom - tako kot otrok takoj, ko izstopi iz maternice, začne svobodno gibati s svojimi okončinami.
- 8 Dokler je otrok še šibek in majhen, ga vodi vodilna vrvica. Ko pa postane močan, mu pustite, da se prosto giblje. In ko postane vse močnejši, mu z vzgojo, ki se izraža v najrazličnejših zakonitostih kaznovanj, daš takšno usmeritev, ki najbolj ustreza tvojemu lastnemu redu.

9 Če pa je otrok tako slab, da se noče podrediti vašemu redu in mu nenehno nasprotuje, kaj boste storili z njim? Jaz pravim: Kaznovali ga boste, in to v toliko večji meri, kolikor bolj nasprotuje vašemu redu. In če bo otrok zaradi vseh vaših kazni postal v svoji svobodi vse slabši in slabši, namesto da bi postal boljši, in na koncu celo nevaren za vaš red, povejte, kaj boste potem storili z otrokom? Ali ne boste sami rekli: Če otroka preženem iz hiše, se bo čez čas vrnil in ponoči, da bi se maščeval za svojo hudobijo, zažgal hišo nad mojo glavo. In potem bi se lahko celotna zgodba in moj hišni red slabo končali. Zato otroka ne bom pregnal iz hiše, ampak mu bom zvezal roke in noge, ga držal v zaprti sobi z malo hrane in potrpežljivo čakal, da pride čas, če se ne bo pokesal in vrnil v moj red.

10 Glejte, kar ste hoteli storiti svojim otrokom, sem tudi jaz storil tistemu, ki je izšel iz Mene. Vendar se vprašajte: Ali ste torej v vaših očeh ubili otroka, če ste ga le upravičeno omejili v njegovi zlorabljeni svobodi? Zagotovo ne! In tako kot vi niste ubili otroka, čeprav ste v sebi in za sebe vse zlo, koliko manj bom Jaz, večna, edina Dobrota sama, ubil nekaj, kar je izšlo iz Mene! Ker sem živ, iz Mene ne more priti nič mrtvega; in ker sem nadvse dober in ljubeč, ne morem ničesar ubiti.

11 Zdaj boste vprašali, kaj je potem "mrtvo" in kaj je "smrt"? Odgovarjam mu: "Kaj je smrt? Mrtvo samo po sebi je le tisto, čemur je namerno odvzeta sposobnost, da se v svojem slabem redu svobodno giblje proti Mojemu redu. In smrt sama po sebi ni nič drugega kot vztrajanje v vsem, kar je v nasprotju z Mojim redom. Posledica takega vztrajanja je potem nujna sodba, ki neurejenemu bitju zveže roke in noge, zato je zanj pripravljena soba, v kateri je neurejeno bitje zaprto, dokler se zaradi kesanja prostovoljno ne vrne v Moj red.

12 Kaj pa je potem življenje, Mi ni treba več pripovedovati; kajti če veste, kaj je smrt sama po sebi, potem se življenje daje samo po sebi.

13. Zdaj, ko ste to slišali in lahko iz tega tudi razberete, zakaj Mi zadostuje, da spregovorim, in vsa narava Me razume, lahko potem tudi razumete, kaj je devica nevidno govorila Mojemu služabniku pri izviru.

14 Če pa imate zaprtega otroka, kot je tisti, ki sem ga prej omenil, vas sprašujem, kdo se lahko vedno pogovori z otrokom, ki je na varnem? In vi boste rekli: „Nikomur ne dovolimo, da govori z njim, razen sebi, da prvič, zlobnega otroka ne bi še bolj pokvarila kakšna neprimerna usta, ki se pretvarjajo, da so usmiljena, in drugič, da kakšno urejeno srce ne bi bilo zavedeno v nered zaradi otrokovih zlobnih ust.“

15 Če pa pride k tebi pošten človek in reče: „Oče, naj vidim tvojega neukrotljivega otroka; v svojem srcu sem našel dobro besedo v tvojem imenu za tvojega otroka. Dovolite mi, da grem k njemu, da ga vidim in mu spregovorim.“ Tedaj bo oče rekel

svojemu prijatelju: „Dovolite mi, da najprej slišim besedo, potem pa vas bom vodil k svojemu otroku in vam odprl njegovo temno sobico.“ - Glej, ta oče sem tudi Jaz! - Kdor pride k Meni z iskrenim, ljubečim srcem in pride k Meni v Mojem imenu, mu bom tudi Jaz takoj priznal, da je prišel k Meni zaradi Mojega imena, da bi to Moje ime povečal v sebi in s tem v vseh svojih bitjih. Glejte, takrat mu bom tudi rekel: „Pridi k Meni in popeljal te bom v vse sobane Mojih zapornikov, ti pokazal njihove ječe in razkril njihovo hudobijo tvojemu srcu, da bodo pretreseni zaradi zvestobe tvojega srca, predanega Meni, in bodo na podlagi tega videli, kaj je bolje, biti prijatelj ali sovražnik Mojega reda.

16 Glej, nič drugega ti ne želim povedati kot to, da se bodo tistemu, ki je popolnoma resen glede svoje ljubezni in glede povečevanja Mojega imena, kmalu ena za drugo odprle vse komore Mojega neskončnega stvarstva. In nobena točka mu ne bo ostala mrtva in tuja, in komore zraka in komore zemlje se mu bodo odprle. In z enim očesom bi moral videti veliki svet duhov, z drugim očesom pa hkrati svet teles, da bi videl, kako eno izhaja iz drugega in eno obstaja za drugega.

17 Vendar pa, pozor, to ne bo dano nikomur - in naj prosi zanj dan in noč - dokler ne bo začel Mene popolnoma resno ljubiti. Nebeško kraljestvo namreč vedno trpi nasilje in posedovali ga bodo le tisti, ki ga bodo z železno silo zagrabili. Ta "železna sila" pa ni nič drugega kot sila ljubezni. Kajti ljubezen zmaga vse!

18 Če pa bi kdo med vami rekel: "Da, rad bi storil vse in se odrekel do zadnje kaplje krvi, če bi le lahko kaj videl ali slišal, da bi vedel, ali je v vsem tem res kaj? - Na takšno trditev pa vam odgovarjam: Prvič, ali res še niste ničesar slišali? Kdo vam je dal luč oči, kdo sluh? In kdo vam je dal vsa druga čutila? Kdo vam je dal srce, da ljubite, in um, da razmišljate? Če tega niste prejeli sami, saj ju očitno posedujete - kako lahko rečete, da še niste ničesar videli in slišali?

19 Ali niste v vsem svojem bitju veliko bolj živa beseda od Mene? Toda če berete knjigo in izpustite prvo besedo, ki je najpomembnejša in okoli katere se vrtijo vse besede v celotni knjigi, kako boste razumeli preostalo knjigo življenja? Poglejte, vi sami ste prva beseda v knjigi življenja! Če želite brati to knjigo in jo brati razumljivo, morate najprej popolnoma izgovoriti to prvo besedo, ki ste vi sami, in šele nato druge besede, ki so vse zapisane v veliki knjigi, da bi pojasnile prvo osnovno besedo.

20 Kaj pa je ta beseda? Ta beseda je: "Ljubezen!"

21 Kar je zajela vaša ljubezen, bo zajelo tudi vaše življenje! Če je vaša ljubezen zajela samo sebe, ste s tem svoje življenje naredili za sužnja samega sebe. Ker pa vaše življenje ni nič drugega kot vaša ljubezen sama, si je vaša ljubezen na roke in noge nataknila okove in se splazila v temno sobo svoje samoprevare!

22 Če pa je vaša ljubezen sprejela Mene, ki sem Sam najsvobodnejše življenje, potem je s tem sprejela tudi največjo svobodo in se z največjo svobodo Mojega večnega, edinega in resničnega življenja tudi osvobodila ter sama postala svobodna, kakor je svobodno tudi življenje, ki ga je sprejela.

23 Ta predhodni razmislek je potreben za razumevanje tega, kar sledi. Pred kratkim si se sprehodil do izvira, ki ga imenujete "izvir Andritz". Zdaj se vprašaj, kaj si tam videl? Videl si popolnoma čisto vodo, ki je povsem mirno pritekala iz zemlje. In če res nisi opazili pomembnih lukenj v zemlji, iz katerih voda, ki izvira iz notranjosti zemlje, prihaja na površje, si moral vsaj pomisliti, da zelo tiho pronica skozi pesek in druge zdrobljene kamnine. Poleg tega si opazil nenavadno zeleno zelišče, ki precej obilno raste pod vodo. Videl si tudi kamne in ribe ter vse vrste drugih predmetov, ki jih poznaš. Toda vse to želim za zdaj pustiti nedotaknjeno, ker si, prvič, z Mojim dovoljenjem že prejeli naravne esence tega izvira iz samega izvira, in drugič, ker bo o vodi in drugih naravnih predmetih tako ali tako podrobno govora na mestu samem.

24 Glede posebne koristnosti tega izvira pa vam sporočam, da če bi ta izvir spremenili v primerno kopališče, bi bil skoraj tako kakovosten kot vam znani ribnik v bližini Jeruzalema, in tam bi se ozdravilo veliko ljudi, ki trpijo za protinom in drugimi boleznimi. Res je veliko izvirov, vendar vseh teh izvirov stalno ne spremlja duh angela zaščitnika. Toda ta izvir - kot že veste - takega duha ima. In zato ima posebno zdravilno moč! To je naravna koristnost tega izvira.

25 Duhovno koristno pa je to, da bi vsakdo na enak način tiho izšel iz sebe skozi majhna usta, da ne bi z nespametno vehemenco zameglil življenja v sebi in bi ga luč milosti lahko razsvetlila do najbolj notranjih temeljev in bi bilo vse njegovo življenje polno živih upov, kakor so tla tega izvira porasli s čudovitimi, svetlo zelenimi zelišči. In tako se bodo tudi njegova ponižna spoznanja svobodno gibala v vse smeri, kakor živahne ribice v tej pomladi v svetli vodi njegovega življenja. In šibko trstje se bo kazalo le v svoji zunanosti, globina njegovega življenja pa bo svobodna, da bo v vsakem trenutku sprejemala žarke milosti do najglobljih temeljev.

26 Toda tudi celotna dejavnost tega izvira vam bo pokazalo, da če človek preveč uporablja svoje moči za svoj vsakdanji kruh, potem tudi voda njegovega življenja postaja vse bolj motna. Tako boste tudi vi opazili, da ista zelo čista voda še zdaleč ni več tako čista, potem ko je v slabe pol ure spravila v pogon več mlinov. Rekli boste: Ali ni prav, da svojo moč uporabimo na koristen način? Ali pa, ni prav, da je bilo na tem potoku zgrajenih več mlinov?

Oh, temu nikakor ne nasprotujem - razen nekaterim, v katerih se ne proizvajajo bela, ampak črna hudičeva moka (smodnik). Prav tako s tem ne želim reči, da ne bi smeli

uporabljati svojih sil za časno dobro, temveč le, da bi jih morali uporabljati pravično v skladu z Mojo voljo.

27 Kajti kakor je pomladi dodeljena njena koristnost že sama po sebi, tako je dodeljena tudi vsakemu človeku, če jo le spozna in ravna v skladu z njo. Toda uporabljati dane moči za nepotrebne stvari in celo za slabe stvari - glej, to je tisto, kar na koncu naredi vodo življenja motno.

28 Zato v majhnem toku svojega življenja ne gradite preveč "mlinov", še najmanj pa "smodnišnic", da bo vedno ostal tako jasen, kot je bil od svojega nastanka. In ko se bo združil s potokom večnega življenja, bo tam jasen in čist kot sam potok, združil se bo z njim in stekel v morje milosti Mojega lastnega, večnega, najčistejšega življenja. Amen. Jaz, vaš Oče, vam to govorim za majhen, dobro urejeno poduk! Amen.

[Jakob Lorber](#)
[Nebeški darovi](#)